Utorak, 13.03.2012.g.

Već godinama, osim OČE NAŠ i ZDRAVO MARIJO, moja redovna molitva prije spavanja bila je molitva ANĐELE ČUVARU MILI.

Nisam baš bio u vjeri, nisam išao na nedjeljne mise do prije 8-9 godina. Ali sam se ipak svaku večer pomolio ove molitve. NIJE TO BILO SLUČAJNO, NIJE TO ZA NIKOGA OD NAS SLUČAJNO. GOSPODIN JE BIO SA MNOM, KRAJ MENE.

Tu molitvu anđelu čuvaru sam zapravo naučio, tako se barem prisjećam, uz djecu koje je supruga svaku večer učila da se mole tu molitvu. SUPRUGA JE DJECI DALA ONE PRVE TRENUTKE VJERE, PRVE MOLITVE.

I TAKO JE TA MOLITVA GODINAMA BILA IZGOVARANA U MENI MOJEM ANĐELU ČUVARU. BILA JE MOLJENA BEZ NEKOG RAZMIŠLJANJA O TOME ŠTO ONA PREDSTAVLJA. NE SJEĆAM DA SAM NEŠTO POSEBNO RAZMIŠLJAO O MOJEM ANĐELU ČUVARU KADA SAM JU MOLIO.

I dan-danas, svakodnevno, ujutro i navečer, izmolim tu molitvu. I vrlo često razmišljam o svojem ANĐELU ČUVARU.

Skoro svako jutro, kako je prilika, molim ju na kraju drugih molitvi. Zatvorim oči i pokušavam osjetiti gdje bi mogao biti MOJ ANĐEO ČUVAR.

Da li kraj mene kleči, skupa sa mnom? Da li stoji ili sjedi pa me gleda kako se molim?

Da li je možda negdje na mom ramenu, ispred ili iza mene? Nikad ga nisam mogao osjetiti.

Nevjerojatno je to da sam kroz sve te silne godine mojeg života najmanje razmišljao o onome koji je bio uvijek, JEDINO ON, kraj mene.

OSNOVNI SMISAO POSTOJANJA TOG MOJEG ANĐELA ČUVARA, BAREM KOLIKO MI JE GOSPODIN DO SADA DAO SPOZNATI, JE DA LJUBI GOSPODINA BOGA SVOJEGA I DA SLUŽI I POMAŽE MENI. UVIJEK I SVUGDJE.

I pročitam neki dan u jednoj prekrasnoj knjizi o anđelima, POBOŽNOSTI ANĐELIMA, da nas Gospodin nekad i napusti, da nas dadne kušati, da doživljavamo TRENUTKE DUHOVNE TAME, kako bi mogli rasti u vjeri i duhovnosti kroz kušnje kojima smo izloženi po zlu.

ALI, GOSPODIN NAS NE OSTAVLJA SAME. ZNA DA SMO SAMI PRESLABI ODUPRIJETI SE KUŠNJAMA ZLA. ZATO NAM UVIJEK, U SVAKOM TRENUTKU NAŠEG OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA, OSTAVLJA S NAMA NAŠEG ANĐELA ČUVARA.

DRAGI MOJ ANĐEO! (*zastao sam, sklopio ruke i počeo ponavljati svojem dragom anđelu čuvaru:"ZNAM DA SI TU, ZNAM DA SI TU, ZNAM DA SI TU…" I osjetio sam da je tu kraj mene, ZNAM DA JE TU, "prošli" su me trnci, potekle su suze radosnice"*

CIJELI MOJ ŽIVOT ON JE UZ MENE. I KADA ME MAJKA OSTAVILA S 4 GODINE, I KADA SAM OTIŠAO OD KUĆE ZBOG SVAĐE S OCEM DA RADIM I STUDIRAM U ZAGREBU, I KADA SAM RADIO SVOJE ŽIVOTNE GLUPOSTI, I KADA SAM BIO U ZATVORU… I JOŠ KOD MNOGIH "KADA"!

I kažu neka svjedočanstva drugih ljudi, da naši anđeli nas nikad ne grde kada učinimo nešto loše, nešto od čega nas oni odgovaraju, kada ne slušamo njihove savjete koji nam često "zvone" u našim mislima.

NE, ONI SU TADA TUŽNI I PLAČU! SVOJIM

ANĐEOSKIM PLAČEM ZA KOJEG NE ZNAM KAKO

IZGLEDA. ***(Ali sada kada ovo pišem, ja plačem, kada se***

sjetim koliko puta je MOJ DRAGI ANĐEO bio tužan i

žalostan radi mojih uvreda prema Gospodinu i drugim

ljudima koje sam sretao u životu).

I nekako zbog svega toga, kako sam rastao u vjeri, počeo sam u zadnje vrijeme puno razmišljati o MOJEM DRAGOM ANĐELU ČUVARU.

A nabavio sam i nekoliko knjiga o anđelima. Neke sam pročitao, neke ne. Dok me nije "polomila" knjiga ANĐELI U MOJOJ KOSI. Nakon što sam ju pročitao, počelo je sve nekako "sjedati" na mjesto.

A u meni se i dalje "vrtjela" misao o tome kako je lijepo kada su drugi doživjeli svoje susrete s anđelima. Nije da sam baš htio i ja da sada vidim svojeg anđela čuvara i da razgovaram s njim ili s nekim drugim anđelom. Ne, nemam takvih pretencioznih želja. Samo skrivene misli o tome gdje se u kojem trenutku oko mene nalazi MOJ DRAGI ANĐEO.

I onda mi se neki dan dogodilo nešto što mi je još sada "mutno" u mojim mislima. Sjedio sam u jednom kafiću na kavi. Ima jedno posebno mjesto kraj prozora gdje mogu gledati van, preko drveća, u nebo. I vrlo se često tamo znam moliti u sebi i gledati u nebo. Tamo sam se molio i za neke ljude koji su bili potrebi, gledajući u nebo prema Gospodinu. I OSJEĆAO SAM DA SU TE MOLITVE UVIJEK DOŠLE DO GOSPODINA.

Tako sam bio i taj dan. Nešto sam u sebi molio i gledao u nebo. I nekako mi je u misli došao i MOJ ANĐEO ČUVAR. Gdje bi bio on sada? Sjedeći na nekom stolcu oko mene, stojeći iza ili kraj mene, ili negdje drugdje? A MISLI SU MI ODISALE PREKRASNOM MILINOM!

I TADA SAM OSJETIO DA JE ON TU!

ISPRED MENE U STOLCU! MISLI SU MI

JURILE I JURILE! A JA SAM OSJETIO U

STISNUTOJ ŠACI LIJEVE RUKE NEKU

MILINU, NEŠTO JE BILO U MOJO ŠACI,

NEŠTO BESKRAJNO MEKO… SUZE SU

MI TEKLE A JA SAM SAMO POČEO

ZAHVALJIVATI U SEBI. NA DESETINE

PUTA SAM IZGOVORIO: *"HVALA TI,*

HVALA TI, HVALA TI..."

NISAM NIŠTA DRUGO OSJETIO NI

VIDIO. NISAM ČUO NIKAKVE RIJEČI.

SAMO BESKRAJNO MILI DODIR U

MOJOJ RUCI I MOJE SUZE. I

BESKRAJNO LIJEPI OSJEĆAJ DA JE MOJ

ANĐEO TU I DA MI NA NEKI SVOJ

NAČIN DODIRUJE RUKU.

TRAJALO JE TO NEKOLIKO TRENUTAKA,

20-30 SEKUNDI. IZGUBIO SAM SE U

VREMENU I PROSTORU!

I TO JE BILO TO. GOSPODIN JE

DOZVOLIO MOJEM DRAGOM ANĐELU DA

MI SE JAVI!

(ponovno plačem) A počeo sam plakati kada sam se prisjetio u

zadnjih koliko sam ga ponovno ražalostio u zadnjih nekoliko dana,

od toga događaja. Prisjećam se njegovih savjeta u mojim mislima,

kako bi za mene bilo najbolje u pojedinim situacijama, A JA GA

NISAM SVAKI PUT POSLUŠAO.

ALI ZNAM, ZNAM DA JE ON SADA PUNO SRETNIJI, DA JE SVE MANJE ŽALOSTAN U ODNOSU NA ONE SILNE TRENUTKE GRIJEHA I ŽALOSTI KOJE SAM MU PRIREDIO U SVOJEM DOSADAŠNJEM ŽIVOTU.

ZATO TI DRAGI MOJ ANĐELE

BESKRAJNA HVALA ZA SVE TRENUTKE

KOJE SI PROVEO SA MNOM! NEMOJ

BITI ŽALOSTAN RADI MENE! JA ĆU SE

TRUDITI I TRUDITI DA TE VIŠE NE

ŽALOSTIM!

ČUVAJ ME DRAGI MOJ ANĐELE!

BESKRAJNA TI HVALA I SLAVA

GOSPODINE ZA MOJEG DRAGOG

ANĐELA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.